

Balázs Zoltán színész, rendező, látványtervező, színiigazgató és egyetemi docens 1977. július 3-án született Kolozsváron. 1989-ben települt át Magyarországra. 1991-1995 között elvégezte a szentesi Horváth Mihály Gimnázium drámatagozatát, ahol negyedéves korában francia nyelvű Baudelaire alakításával díjat nyert Franciaországban. A Nemzeti Színiakadémián töltött három év után (1995-1998) egyszerre vették fel a budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetemre és a párizsi színművészetre. Tandíj hiányában franciaországi tanulmányait nem tudta megkezdeni, azonban nyaranta olyan mesterek műhelyeiben tanult, mint Anatolij Vasziljev, Josef Nadj, Min Tanaka és Robert Wilson. 2002-ben részt vett az Európai Színházi Unió rendező kurzusán Stuttgartban. Ugyanebben az évben a Színház- és Filmművészeti Egyetemen színészi diplomát szerzett, majd 2003-ban rendezői diplomát. Végzős színészként szakmai gyakorlatát a Radnóti Miklós Színházban és a Szolnoki Szigligeti Színházban töltötte. 1999-ben, még egyetemistaként rendezte meg első, Ez az ősi szorongás című előadását a Merlin Színházban.

2003-ban a Bárka Színházhoz szerződött, ahol 2008-ig színészként és rendezőként is meghatározó, új utakat kereső tagja lett a társulatnak. Megannyi főszerepe közül (Rómeó, Tuzenbach, Bicska Maxi, Trepljov) kiemelkedik a londoni Globe Színház akkori főrendezője, Tim Carroll által rendezett 2005-ös Hamlet, amely szerepalak megformálásáért számos szakmai elismerésben részesült. Ebben az időszakban állította színpadra, mára már ikonikussá vált előadásait: a Jacques, vagy a behódolást, a Bolondok iskoláját, a Theomachiát, a Négereket, az Empedoklész és a Vihart.

2001-ben megalapította a rövid idő alatt nemzetközi hírűvé lett és sokfelé keresett avantgárd színházi műhelyt, a Maladype Színházat (lovári nyelven a maladype találkozást jelent), amelynek azóta is igazgatója-művészeti vezetője. A több mint két és fél évtizedes múltra visszatekintő formabontó színházi nyelven fogalmazó alkotóközösség - amelynek állandó társulata komoly szakmai- és közönség sikereket tudhat maga mögött - ma egyike Budapest exkluzív színházi és kulturális műhelyeinek, ahol az elmúlt évek során olyan művészegyéniségek vettek részt az alkotómunkában, mint Ambrus Mária, Benedek Mari, Béres Ilona, Blasek Gyöngyi, Claudio Collova, Gombár Judit, Góczán Judit, Ivica Buljan, Pino di Buduo, Kuna Károly, Kútvölgyi Erzsébet, Ladányi Andrea, Németh Anikó, Orosz István, Petrik Andrea, Sáry László, Szabó K. István, Szöllősi András, Tompos Kátya, Varga Mária, Vlad Troickij, Töröcsik Mari és Zsótér Sándor. A megannyi díjjal kitüntetett együttes Afrika, Amerika, Ázsia és Európa számos országában rendszeres vendége a nemzetközi színházi fesztiváloknak, olyan megkérdőjelezhetetlen jelentőségű kulturális exportcikk, aminek értéke itthon és külföldön mindenki számára jól ismert. Nomen est omen alapon a Maladype közössége igazi találkozóhely, ahol a színházban előadott különleges témájú művek révén változatos tartalmakkal és innovatív színházi megoldásokkal ismerkedhet meg a néző.

Balázs Zoltán nemcsak saját társulatával, de rendezőként is keresett művésze a világ különböző fesztiváljainak, színházainak. Rendezett már az Amerikai Egyesült Államokban, Bosznia-Hercegovinában, Franciaországban, Koszovóban, Lengyelországban, Németországban, Szlovákiában, Szlovéniában, de a rendkívül erős román színházi életnek is visszatérő alkotója, több ízben dolgozott együtt a nagy hírű bukaresti Odeon Színház társulatával. Gyakran tart mesterkurzusokat és workshopokat világszerte, többek között Albániában, Ausztriában, Bosznia-Hercegovinában, Csehországban, Franciaországban, Görögországban, Hollandiában, Horvátországban, Kínában, Lengyelországban, Romániában, Szlovákiában, Szlovéniában, Svájcban, Vietnámban és az USA-ban.

Színészmesterséget tanított a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen (2005-2008), a Színház- és Filmművészeti Egyetemen (2005-2017) és a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetemen (2018-2021). Tagja volt a Magyar Színházi Társaság vezetőségének (2013-2015) és a POSZT Szakmai Tanácsadó Testületének (2017-2019). 2022-ben Operaházi főigazgatói pályázatában Rost Andrea, nemzetközi hírű operaénekes, Balázs Zoltánt nevezte meg főrendezőnek, művészeti vezetőnek. 2025 januárjától művészeti vezetője lett a Bánki-tó partján álló METTRIN Művészeti Központnak. 2025 szeptemberétől egyetemi docensként, szakfelelősként és osztályvezető tanárként koordinálja a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán létrejött Színház-, Film és Táncművészeti Intézet színházrendező szakát. Színészi és rendezői munkásságát számtalan szakmai és állami díjjal ismerték el: Üstökös-díj, Színikritikusok Díja, Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje, Gábor Miklós-díj, Óze Lajos-díj, Jászai Mari-díj, Nádasdy Kálmán-díj, Hevesi Sándor-díj, Honthy Hanna-díj, Arany Maszk-díj.

Balázs Zoltán koncepciózus és módszer alapú színházi gondolkodását sokféle műfajban és stílusban érvényesítette már nagy sikerrel; rendezett klasszikus és kortárs művet, adaptált regényt és eposzt, színpadra álmodott drámát, vígjátékot, operát, operettet, musicalt, táncjátékot, bábjátékot, performanszt, non-verbális és mozgásszínházi előadást, valamint rockkoncertet is. Előadásait, amelyek különböző kultúrákból és színházi tradíciókból inspirálódnak, itthon és külföldön is kitüntetett figyelem övezi a szakma és a közönség körében. Sokoldalú alkotótevékenységét szellemi szabadság, kísérletezés és vállalkozó kedv jellemzi. Művészi credójának szerves részét képezi a jövő generációinak szakmai alapon történő fejlesztése, a tudásalapú tehetséggondozás, amely folyamat fedezeteként 2013-ban megalkotta saját Aranybogár-módszer elnevezésű színészművészeti és kreatív-kommunikációs analitikai tréningjét. 2023-ban a Magyar Művészeti Akadémia művészeti ösztöndíjasaként sokrétű alkotói tapasztalatait összegző ÖT KAPU elnevezésű korszakos színházmetodikai elképzeléseit fogalmazta meg átfogó tanulmány formájában.

A rá jellemző sajátos színházi nyelv és gondolkodás legfőképpen a koncentrált műhelymunkára, az intenzív színészi jelenlétre és a közönséggel való aktív kapcsolatra épít. Fontosnak tartja az előadók elemző és szintetizáló képességének fejlesztését, kifejezőmódjuk változatosan megnyilvánuló jellegét és a színészi játék kreatív részének folytonos kondicionálását, amely azonnal és élénken reagál a színpadi történésekre. Látomásos rendező, akinek előadásai az irrealitás mezsgyéjén, álom és valóság között járnak. Összművészeti rendezései, amelyek a szöveget a zenével, a mozgással és a látvánnyal egy szintre emelik, komplex, az értelemre, az érzelmekre és az érzékekre egyaránt hatni tudó színházi élményt nyújtanak a közönség számára.